

Ik zit soms zo te denken.....

Ik drink best wel graag een glas wijn, maar heb er zeker geen verstand van. Ik ken eigenlijk maar twee soorten: Goede wijn en vieze wijn. Een vriend van mij heeft mij geleerd, dat goede wijnen nooit korte kurken hebben. Dus let ik bij het kopen van wijn ook op de lengte van de kurk. Maar zou er ook zo'n makkelijk criterium zijn voor goede en slechte leiders? Het ziet ernaar uit, dat slechte leiders vijanden nodig hebben en goede leiders samenwerking zoeken. Mogelijk komt dat omdat niets zo snel en makkelijk verbindt als een gezamenlijke vijand. Rusland en Amerika waren bondgenoten in WW2, zolang ze een gezamenlijke vijand hadden. Du moment, dat die vijand verslagen was, hadden ze over van alles en nog wat ruzie en was de samenwerking verdwenen.

Als ik in de wereld om mij heen kijk naar wat ik goede leiders vind, dan zie ik bijvoorbeeld een Nelson Mandela, die samenwerking promootte op een geweldige manier. Leiders die vijanden nodig hebben om mensen op hun hand te krijgen, vind ik vaak minder presteren. Het lijkt wel alsof die mindere leiders niet door hebben, dat vriendschappen onderhouden moeten worden, terwijl je vijanden altijd aan je denken (en niet met de beste bedoelingen voor jou). Dus kies je vijanden met zorg, want ze blijven makkelijk je leven lang bij je. Hoe zou de wereld eruit zien, als geen enkele leider vijanden nodig heeft, maar alle leiders uitsluitend zoeken naar samenwerking?

Ik stel deze vraag, omdat ik denk, dat het antwoord ertoe doet.